

Sportowiec

Dodatek »Głosu Narodu« poświęcony sportowi i kulturze fizycznej

Nr 16 (61)

Częstochowa, poniedziałek 14 kwietnia 1947 r.

Rok III.

Wisła — Skra 5:0 (1:0)

Na najlepszej drodze ku porządkowi

Wisła: Jurowicz — Flanek, Fielek II — Wapiennik I — Legutko, Wapiennik II — Cisowski, Jackowski, Kochut, Gracz, Glergiel.

Skra: Borowiecki — Bąkowski, Bubel — Serdak, Kołodziejczyk, Dzieciółowski, — Bułski, Purgal, Orłowski, Warmus, Seifried.

Bramki strzelili — Kochut 2, Gracz 2, w tym jedna z karnego oraz Jackowski.

Sędziował doskonale ob. Grabowski z Sosnowca.

Że wynik nie zawsze jest odzwierciedleniem przebiegu meczu, to najlepszym tego potwierdzeniem były wczorajsze zawody Wisła — Skra.

Krakowianie wnieśli wprawdzie do gry większy szlif techniczny i zgranie, które to cechy zawdzięczają wskazówkom niedostępnych dla naszych drużyn trenerów oraz liczny spotkaniom z silnymi przeciwnikami, lecz Skra równoważąc te cechy ofiarnością i zapalem do walki potrafiła utrzymać w ciągu 75 minut grę całkowicie otwartą, a w początkowym kwadransie drugiej połowy miała nawet widoczną przewagę. W ciągu meczu, a we wspomnianym okresie najczęściej napastnicy Skry posiadali masę dogodnych pozycji, które nie zostały wykorzystane bądź to na skutek pechu, bądź to na skutek niezdeterminowania strzałowego. Wynotujemy ze stenogramu jedynie najlepsze pozycje: 15 m — Purgal strzelał minimalnie obok słupka, 29 m — Bułski przenosi z paru metrów, 33 m — Bułski strzelał ostro tuż obok słupka, 49 m — Orłowski przenosił sam na sam z Jurowiczem, 54 m gorącą sytuację i strzał do pustej bramki broni fenomenalnie głową Flanek w pozycji leżącej, 59 m — Purgal ma świetną sposobność zdobycia

goala, lecz strzela za słabo, 65 m — Orłowski skierowuje głową piłkę tuż obok górnego rogu, w 71 m — Seifried strzela w poprzeczkę, 77 m — to samo robi Bułski, 85 m — Orłowski strzela z paru kroków w ręce Jurowiczowi. Do gry trzeba mieć trochę szczęścia, a zabrakło go zupełnie Skrze we wczorajszym meczu. W ten sposób powstał wynik, który wcale nie ilustruje przebiegu meczu.

Skra wykazała widoczne podcięcia się w formie, a cała niemal drużyna stanęła na wysokości zadania. Borowiecki bronil pewnie, nie ponosząc winy za żadną z bramek; Bąkowski dzięki szybkości interwencji i świetnym wykopom był najlepszym graczem swojego zespołu, a Bubel dobrze sekundował partnerowi.

Skompletowana wreszcie pomoc Serdak — Kołodziejczyk — Dzieciółowski pracowała rzetelnie, stając się wielokrotnie przyczyną kłopotów z groźnym napadem gości, nie zapominając też o zasilaniu ataku własnego. W linii tego ostatniego ładnie pracowała trójka Orłowski — Purgal — Bułski inicjując szereg niebezpiecznych akcji; natomiast prawa strona Warmus — Seifried była słaba — zabrakło jej szybkości i orientacji; Seifried nie czuł się dobrze na skrzydle, a Warmus przy dobrej technice zużywa zbyt wiele czasu na rozkręcenie się i wejście w akcję.

Najlepszymi graczami gości byli bramkarz Jurowicz, lewy obrońca Flanek, sr. pomocnik Legutko, a w napadzie Kochut. Prawy łącznik Gracz daleki jest od formy, w jakiej widzieliśmy go w r. 1945. Jeszcze trzyma świetnie przy nodze piłkę, lecz już nie produkował dawnych strzałów i przeboi, a w ciągu pół godziny po

przerwie nie było go zupełnie wiadomości. We wczorajszym meczu o wiele ruchliwszym i groźniejszym od niego był Kochut.

Zawody przyciągnęły komplet widzów, którzy odnieśli pełne zadowolenie, gdyż gra była ciekawa, szybko i choć zażarta chwilami, to jednak zupełnie fair.

*

Wyniki innych spotkań eliminacyjnych były następujące: Cracovia — Pomorzanie 6:3 (2:2), AKS — Grochów 5:3 (1:2), Radom — Gedania 1:0 (1:0), Polonia Warszawa — Polonia Bytom 4:1, WMKS Katowice — Czuwaj Przemyśl 3:0, RKS Sosnowiec — ZSK Łódź 3:0, KKS Poznań — Motor Białystok 14:2 (7:0), Garbarnia — KKS Olsztyn 4:1.

Dom Kultury i Partyzant zwyciężają

Wczoraj rozegrane zostały następne dwa spotkania bokserskie o mistrzostwo klasy B, w których Partyzant Kielce i Dom Kultury Raków uzyskali wysokie zwycięstwa, stając się niemal pewnymi kandydatami do klasy A.

PARTYZANT KIELCE — WARTA 12:2

Kielczanie okazali się wyrównanym zespołem, opartym na rutynowanych starych zawodnikach. Na ich tle Warta wypadła dobrze, jeśli chodzi o wiadomości techniczne, zwłaszcza u pięściarzy wagi lekkich. Zawodziła natomiast siła ciosu i kondycja.

W wadze muszej Pożarlik (W) po obdarzeniu przeciwnika paroma silnymi ciosami zrezygnował z walki na korzyść Woźniaka (P), na skutek niedyspozycji żołądka.

W kategorie Baran I (P) wygrał przez techniczne k. o. w III rundzie z Karolczykiem (W). W piórkowej Latkowski (P) wygrał na punkty nieznacznie z Kapitańskim (W); w lekkiej Zajac (P) uległ na punkty dobrze zapowiadającemu się Jarzabkowi (W); w półśredniej Tarasow (P) oszczędzając Masiejewskiego (W) wygrywał przez t. k. o. w II starciu; w średniej Baran II (P) znakowanie w I rundzie Starkiewicza (W) w półciężkiej Kurek (P) otrzymał punkty walkowerem wskutek braku przeciwnika; w wadze ciężkiej walka nie odbyła się.

W spotkaniach pokazowych młodych bokserów Warty walczyli Ostrowski z Turkawką (musza) Wypych z Kaweckim (piórkowa) i Śniegucki z Romatowskim (lekka). Poziom był nadspodziewanie dobry.

Sędziował w ringu ob. Chećko (Kielce) na punkty ob. Szproch.

Mecz odbył się na sali świetlicowej fabryki Warty, na zbudowanym przez fabrykę pięknym

miejskiem, aby przystąpili do pracy dla ogólnego dzieła, które leży we wspólnym ich interesie. W ten sposób przyczynić się mogą do zaprowadzenia tak koniecznego porządku i estetycznego wyglądu kompleksu sportowego przy ul. Pułaskiego.

A więc sportowcy, zgłaszajcie się do współpracy!

DZWONKOWSKI MISTRZEM POLSKI NA PRZELAJ

Łódź, 20. 4. — Rozegrano tutaj bieg na przelaj o mistrzostwo Polski. W kategorii panów na dystansie 1200 m zwyciężyła Wasilewska (Zgoda Śląsk) w czasie 4 m. 36,8 sek. Dla panów dystans wynosił 8 km; zwycięzca Dzwonkowski (Włocławek) pokonał go w czasie 27 m. 20,6 sek.

Outsiderzy górą

Pierwsza tura rundy wiosennej mistrzostw naszej A-klasy przyniosła cenne punkty trzem drużynom, znajdującym się na końcowych pozycjach tabeli. Największą niespodzianką było zwycięstwo WKS Wieluń nad CKS oraz remis Czarnych z Victorią na jej boisku, gdy tydzień temu radomszczanie przegrali z nią u siebie 1:6. Kolejowy, dzięki wygranej ze Stradomem, odsunął, zdaje się, od siebie groźbę spadku do klasy B, natomiast Czarni pomimo remisu znaleźli się na ostatnim miejscu.

Po wczorajszych rozgrywkach i anulowaniu meczy Skry w rundzie jesiennej tabela ukształtowała się następująco:

	gier	pkt.	st. br.
1. OKS	6	10	21:10
2. Victoria	6	8	22:13
3. Kolejowy	6	6	16:13
4. Stradom	6	6	11:15
5. WKS Wieluń	6	3	12:20
6. Czarni	6	3	10:21

CZARNI — VICTORIA 3:3 (2:2)

Do przerwy Czarni byli lepszą drużyną o większym zgraniu, a przede wszystkim większym sercu i ambicji do walki.

Victoria zawiódła, przyczyną czego była słaba gra napastników Wójcikowskiego (prima-

donna), Kuzy i Jędrzejewskiego. Przy tym Victoria grała chwilami za ostro.

Prowadzenie dla Czarnych zdołał Niepan R. wypuszczony przez Stankiewicza. Victoria wyrównała przez Garusa, a w 25 min. zdołała prowadzenie z solowego biegu Obsta. Wyrównanie dla Czarnych uzyskał Stankiewicz.

Po przerwie gra zaostrzyła się i zaważliwa ręka na polu bramkowym Victori słabo dysponowany sędzia dyktuje rzut karny, wykorzystany przez Stankiewicza. Victoria otrzymała się z chwilowej przewagi Czarnych i dopingowana przez publiczność uzyskała podwójny rzut karny, z którego Garus pewnie strzela wyrównując bramkę.

Po meczu niektórzy rozwydzeni członkowie Victori zachowaniem swoim przynosili wstyd barwom klubowym. Wierzymy, że zarząd klubu wyciągnie w stosunku do tych osób należyte konsekwencje.

Sędziował bezstronnie, choć słabo ob. Helman.

M. Woronczuk.

KOLEJOWY — STRADOM 5:1 (2:1)

Początkowe minuty należały do

Stradomia, który uzyskał prowadzenie ze strzału lewego łącznika. Później Kolejowy przejmował stopniowo inicjatywę, osiągając potem trwałą przewagę, rezultatem której było 5 bramek strzelonych przez Kaczmarka (2), Deske II (2) i Zalasą (1).

O ile Stradom do przerwy był równorzędnym przeciwnikiem, to w drugiej połowie zagrał nadzwyczaj słabo, szczególnie w linii ataku, który tracił z reguły piłkę względnie pakował ją w auty.

WKS — CKS 4:2 (1:2)

Mistrz jesienny wykazał słabą formę, co niewątpliwie jest spowodowane nieprzygotowaniem się do rozgrywek i nieodbyciem spotkań treningowych, jakie pomogłyby do uzyskania kondycji i przypomnienia sobie umiejętności. W dodatku najlepszy na tym meczu gracz CKS'u, Proksa, odniósł kontuzję, wskutek czego drużyna grała w dziesiątkę końcowe 20 minut, w których WKS zapewnił sobie wygraną i 2 cenne punkty.

Gra stała na słabym poziomie. Zdobywcami bramek byli: nowopozyskany Mucha i Heine — dla CKS'u, a Skupiński 2 Kępiński i Szatkowski — dla gości.

Legion-Warta Pławno 5:3 (3:2)

Legion rozegrał wczoraj w Pławnie mecz z Wartą, zwyciężając ją po żywej grze. Bramki dla Legionu, który miał znaczną przewagę techniczną, uzyskali Halkiewicz 4 i Krupniński, dla miejscowych Ojżyński, Chybalski i Brzózka. Sędziował ob. Gorzelak. Legion wystąpił z 2 rezerwowymi. Gra była utrudniona fatalnym stanem boiska, jednakże prowadzona była żywo, a po zrywach początkowym Warta prowadziła w pierwszych minutach 2:0.

NAPRZÓD — CZĘSTOCHÓWKA 7:0 (3:0)

Częstochówka gościła wczoraj w Radomsku, ponosząc wysoką porażkę z tamtejszym Naprzodem, dla którego bramki zdobyli: Skotek, Kołodziejczyk i Kempa po dwie. Kamienica 1. Sędziował ob. Molik.

Rezerwa Czarnych Radomsko pokonała Zryw Piotrków 1:0 (0:0) Bramkę strzelił Konieczny. Sędzią był ob. Sadowski.

DOM KULTURY — RZEMIEŚNIK 14:2

Rakowianie górowali znacznie techniką i rutyną ringową nad początkującymi pięściarzami Rzemieśnika, z których 6-ciu znajdowało się po raz pierwszy pomiędzy sznurami. Wyniki walk były następujące: musza — Faldrowicz (DK) wypunktował wysoko Mateję, kogucia — Szpryngier (DK) pokonał Kunowskiego przez techniczne k. o. w drugim starciu, piórkowa — Delangiewicz (DK) wygrał z Rzeczkowskim przez techniczne k. o. w trzecim starciu, lekka — Wróbel (D. K.) zwyciężył Przeciówkowego przez techniczne k. o. w drugim starciu, średnia — Sołtysiak (D. K.) znokautował już w I rundzie Zalasą, półciężka — Głowinkowski (Rz) otrzymał punkty walkowerem wobec braku przeciwnika, ciężka — Walenta (DK) pokonał przez techniczne k. o. w II rundzie Krauzego.

Jednak MKS Gdynia

Wczorajsze mecze o mistrzostwo drużynowe Polski w boksie zadecydowały, kto będzie drugim finalistą. Grochów przegrał w Poznaniu z Wartą 6:10, a równocześnie ósemka milicjantów gdyńskich pokonała u siebie wysoko Zjednoczenie Bydgoszcz 14:2, zdobywając mistrzostwo grupy I.

LKS wygrał z HCP Poznań 13:3 (sensacja: był remis Stasiaka z Frackowiakiem); CKS wobec braku kompletu nie pojechał do Lublinianki, oddając jej punkty walkowerem.

Dom Kultury — C.K.S. II 16:0 w.o. w ringu 10:4

Z cyklu mistrzostw bokserskich klasy B odbył się w ub. środę na hali fabrycznej w Rakowie mecz wygrany przez Dom Kultury walkowerem, gdyż CKS wystąpił tylko z pięcioma zawodnikami co jest ilością niedostateczną przy rozgrywkach mistrzowskich.

Walki odbyły się jako towarzyskie, lecz z godzinnym opóźnieniem, tak, że oczekiwanie na mecz trwało dłużej, a niżeli sam mecz.

Wynik ostateczny opiewał 10:4 na korzyść Domu Kultury, a rezultaty poszczególnych walk były następujące:

Waga musza: Szpryngler (Dom Kultury) zwyciężył Jandę (CKS) przez poddanie się tego ostatniego w I starciu.

Waga kogucia: Delankiewicz (DK) wygrał niezbyt zasłużenie na punkty ze Zwierzchlejskim (CKS).

Waga piórkowa: Wróbel (DK) wygrał walkowerem z powodu braku przeciwnika.

Waga lekka: Wlażlik (CKS) posiadając wysoką przewagę punktową i bezsporne zwycięstwo, wygrał przez dyskwalifikację Pawlaka (DK).

Waga półśrednia: Po bardzo szybkiej wymianie ciosów Dobosz (DK) znokautował w I starciu Bąkowskiego (CKS).

Waga średnia: Oczekiwana z wielkim zainteresowaniem walka Sołtysaka (D. K.) i Bielawskiego (CKS) zakończyła się bardzo niesportowo, bo wygrywający na punkty i mający zapewnione zwycięstwo Sołtysiak — przedstawiciel rakowskiego Domu Kultury zachował się wysoce niekulturalnie, policzkując swojego przeciwnika, gdy sędzia dawał Bielawskiemu na pominięcie za nieczysty cios; walkę wygrał Bielawski przez dyskwalifikację Sołtysaka.

Waga ciężka: Walenta (DK) wygrał wobec braku przeciwnika.

Sędziowali na punkty ob. Szproch, Michalak i Sudzik, w ringu Kluczny. Należałoby zaapelować do publiczności rakowskiej, aby poprawiła nieco słownik swoich wyrażań.

W. Kłyszewski.

Concordia (Piotrków) — Ludwików 9:7

(e) Kielec. — Rewanżowe zawody pięciarskie między miejscowym Ludwikowem a Concordią z Piotrkowa zakończyły się nieznaczonym zwycięstwem gości.

Wyniki poszczególnych walk były następujące:

Waga papierowa: Adamus (C) wygrał na punkty z Maraskiem (L); kogucia: Araszkiewicz (C) zremisował ze Stalą (L); piórkowa: Borowski (C), dysponujący silnym ciosem, okazał się lepszym od Morawiaka (L) i kończy walkę nokautem w ostatnich sekundach walki; lekka I: Maciejczyk (C) — znokautował w II-iej rundzie Sitarskiego (L); lekka II: Pietrusiewicz (C) wygrał z młodszym, zapalonym Maciejem (L) przez k. o. w drugim starciu; średnia: Najpiękniejszą walkę dnia stoczyli: Ścibut (C) i Kulczycki II (L). Zwycięża wysoko na punkty Kulczycki; półśrednia: Tarasow (L) wygrał z Piwowarskim (C) na skutek poddania się tego ostatniego w I starciu; półciężka: Janowski (L) wygrywa z Banaszkiewiczem przez k. o. w II rundzie.

Sędziowali: Szczygiłowski w ringu oraz Checko na punkty.

Z BOISK PIŁKARSKICH KIELECCZYŹNY

Granat Skarżysko rez. — Dąb Jelonki rez. 0:0, a juniorzy 2:1.

Proch Pionki — Zeork Skarżysko 2:1. Partyzant — Zryw Kielce 5:1. Granat Skarżysko — RKS Radom 2:0. Broń Radom — KSZO Ostrowiec 2:1. Szturmowiec Kielce — Tęcza rez. 3:1. Orlicz Suchedniów — Zeork Skarżysko 1:0.

Międzynarodowy turniej szachowy w Warszawie

WARSZAWA (PAP) — W piątek, dnia 18 b. m. rozpoczęła się w Warszawie trzecia z kolei międzynarodowego turnieju szachowego, w którym biorą udział mistrzowie szachowi ZSRR, Czechosłowacji, Jugosławii i Polski.

Dotychczas na czoło turnieju wysunął się wicemistrz Czechosłowacji Sajtár, który zdobył 2 punkty, wygrywając z polskimi mistrzami Gadalińskim i Pytlakowskim. Z innych wyników na uwagę zasługuje remis, osiągnięty przez Gadalińskiego po ciężkiej 7 godzinnej walce z wicemistrzem ZSRR Bolesławskim.

Wokół graczy radzieckich typowanego na mistrza świata Smysłowa i wicemistrza ZSRR Bolesławskiego, skupia się głównie zainteresowanie polskiego świata szachowego. Jak dotychczas gracze ci rozegrali 4 partie, wygrywając jedną i remisując 3.

Bardzo dobrze prezentują się gracze

czescy: mistrz Czechosłowacji Pachman (najmłodszy gracz turnieju) i wicemistrz Sajtár.

Interesującym graczem okazał się młody wicemistrz Jugosławii Grigorievic.

Z graczy polskich najlepsze wyniki uzyskał dotychczasowy mistrz Plater, który zdobył 1 i pół punkta. Mistrz Polski Słiwa jest niedysponowany i dotąd nie zdobył punktów.

Poziom turnieju jest wyjątkowo wysoki. Sprawiła to przede wszystkim reprezentacja Związku Radzieckiego, która składa się z mistrzów klasy światowej.

Łańcuch na Fundusz Jubileuszowy Victorii

Na wezwanie ob. Jandy ob. Szyma Leon wpłacił zł 1.000, wzywając ob. Białowieckiego Lucjana.

Na wezwanie ob. Jaworskiego ob. Znamierowski Antoni wpłacił zł 200, wzywając ob. ob. Sierakowskiego Antoniego. Różańskiego Ignacego, Lisa Kazimierza i Rakieckiego Włodzimierza.

Na wezwanie ob. Łazarczyka ob. Prószyński Władysław wpłacił zł 2.000, wzywając ob. ob. Merdę Mariana, Prószyńskiego Mieczysława i Kurka Henryka.

Ob. dyr. Kasprzak Zygmunt wpłacił zł 5.000 i wzywa ob. ob. d-ra Dziublińskiego Władysława, Szwiera Eugeniusza i Szczerka Mieczysława.

Na wezwanie ob. Liczberskiego ob. Kucharzewski Henryk wpłacił zł 500, wzywając ob. ob. Nowicką Florentynę, Bukalskiego Czesława, Białowieckiego Lucjana, Landeckiego Leona i Kotarbę Jana.

Jak wiadomo, konstrukcja samolotów dla szybkości pozadźwiękowych kładzie wielki nacisk na bardzo dokładne wykonanie powierzchni, gdyż od tego uzależnione jest osiągnięcie najlepszych warunków aerodynamicznych.

W Stanach Zjednoczonych zaprojektowano „szklany” samolot. Kadłub z masy szklanej przeszedł pomyślnie wszelkie próby. Ma on dziś już za sobą 500 godzin lotu.

Ostatnio zbudowano skrzydło z masy szklanej, o powierzchni całkowitej jednolitej i gładkiej, bez jakichkolwiek szwów lub innych nierówności. Najciekawsze, że powierzchnię tę można naprawiać zupełnie łatwo, przyklejając kawałek masy szklanej (podobnie jak naprawia się pneumatyki).

W chwili obecnej skrzydło to przeszło już wszelkie badania wytrzymałościowe z rezultatem zadowalającym w myśl norm technicznych.

L'Aerophile 1947.

ATOMOWE

SILNIKI RAKIETOWE

Jak dowiadujemy się od przedstawicieli NACA, przez spalenie paliw płynnych otrzymujemy tylko ok. 1,900 000 części całkowitej energii, zawartej w tych paliwach (uwzględniając także energię atomową).

Przy spalaniu otrzymujemy tylko 9400 kkal. na 1 kg., podczas gdy przy wykorzystaniu energii atomowej moglibyśmy otrzymać ok. 20 miliardów kkal. z 1 kg. paliwa.

W chwili obecnej trudno jeszcze powiedzieć, jaki typ silnika będzie w stanie wykorzystać taką energię, lecz najprawdopodobniej będzie to silnik rakiety. Przedstawiciele NACA, uważają możliwość wykorzystania energii atomowej przez silniki lotnicze za da-

leką perspektywę dla samolotów o szybkościach pozadźwiękowych. W rozprawach, traktujących o tym zagadnieniu, podkreśla się szczególną wagę sposobu regulacji procesu samorzutnego rozpadu atomów w silniku.

Technika Wozd. Flota 46.

Aviation News 45.

STRATOSFERYCZNE ŚWIATŁA DOŚWIADCZALNE

Radzieccy geofizycy stosują specjalne przyrządy, zaprojektowane przez Radziecki Instytut Teoretycznej Geofizyki do sondowania atmosfery do wysokości 50 km nad powierzchnią ziemi przy pomocy światła doświadczalnych. Przyrządy mierzą natężenie światła, badają widmo, stopień spolaryzowania i inne właściwości. Dzięki tym pomiarom udało się już otrzymać cały szereg ciekawych nowych danych, mających zwłaszcza wielkie znaczenie dla meteorologii lotniczej.

Aeronautics 47.

SILNIKI ODRZUTOWE W ZSRR

Prasa angielska pisała niedawno o niepomyślnych jakoby wynikach prób nad radzieckimi silnikami odrzutowymi.

Wiadomości z tego samego źródła o wysłaniu do ZSRR 20 silników „Nene”, mających rzekomo służyć jako prototypy, zdawały się potwierdzać te słuchy.

Tymczasem według ostatnich wiadomości tejsze prasy angielskiej jeden z samolotów radzieckich osiągnął, a nawet przekroczył szybkość 1000 km/g. Musiał to być z pewnością samolot odrzutowy.

Daily Telegraph and Morning Post
L'Aerophile — L'Air.

(„Skrzydłata Polska”)

Tragiczne otwarcie sezonu motocyklowego

Łódzki Klub Sportowy zorganizował na otwarcie sezonu motocyklowego raid na trasie Łódź — Tomaszów — Inowrocław — Łódź. Wzięło w nim udział kilkadziesiąt maszyn. Uczestnicy raidu obecni byli na nabożeństwie w kościele w Inowrocławiu. W drodze powrotnej Nowicki (ŁKS) pod Ujazdem chciał wyminąć motocykl z przyczepką, prowadzony przez Klimczaka i zaczęli tak niefortunnie swą maszyną, iż spowodował tragiczny w skutkach wypadek. Nowicki doznał złamania obu nóg oraz bardzo niebezpiecznego rozerwania kroczka. Klimczak natomiast wyszedł z wypadku bez szwanku. Niebawem miało miejsce drugie zdarzenie. Tym razem motocyklista ŁKS-u Martini doznał złamania nogi. Poszkodowanych koledzy od-

wieźli niezwłocznie do szpitala. Stan Nowickiego jest b. poważny.

16,55 M W RZUCIE KULĄ

Na zawodach lekkoatletycznych, w Berkeley w Kalifornii, Amerykanin Charles Fonville uzyskał w pchnięciu kulą 16,55 mtr. Na tych samych zawodach Donnie Anderson przebiegł 100 jardów w czasie 9,5 sek.

WOODCOCK W SZPITALU

Po przegranym meczu przez techniczne k. o. w 7-iej rundzie z Joe Baksi, mistrz Anglii wagi ciężkiej Bruce Woodcock przebywa obecnie w szpitalu, gdyż doznał w spotkaniu z Amerykaninem złamania szczęki. Lekarz stwierdził, że kontuzja ta nastąpiła w pierwszej rundzie po jednym z silnych ciosów Baksi'ego.

DENIS W. KEERBROOK.

Ocalone życie

Było to zeszłego roku w lipcu. Joe Paynter wspomina często o tym, gdyż trenuje znowu do wyścigu przez jezioro Huron o nagrodę 1.000 dolarów. Treningu je do walki największych żuchów pływackich świata. Trasa jest ciężka — dwadzieścia pięć długich mil. Chyba tylko diabelski mózg wymyślił ten wyścig, a dla nadania mu cech sensacyjności wyznaczył nagrodę pieniężną.

Jak Joe Paynter nienawidzi pieniędzy — i jak ich potrzebował! Już byłby je zdobył w roku ubiegłym, ale... Nie dopłynął, oto wszyscy siko. Zwyciężył Paddy Roche i sprzątnął tysiąc dolarów. Nie

*) Chodzi o słynny w Ameryce wyścig przez lodowate zimne i pełne zdradliwych wirów jezioro Huron; wyścig ten wymaga od pływaków ogromnego wysiłku i straszliwego napięcia woli. (Przypisek tłum.).

ogrzały się u niego długo, przebrał je w totalizatora.

Gdyby wygrał on, Joe Paynter, zrobiłby co innego. Zalażyłby szkolę pływacką i zapewnił sobie lepszą egzystencję. Pracował w kopalniach Alaski od sierpnia, aby zdobyć pieniądze na zaprawę.

Joe dźwigał wyżej głowę, aby przypatrzyć się dziewczynie, która stanęła nieśmiało w drzwiach. Nieśmiało! Właśnie była śmiała i nie okazywała zupełnie zakłopotania. Czyżby pułała, a on nie dosłyszał tego? Zna jej twarz, ale nie zna imienia. Lecz dziewczyna wyjaśnia:

— Jestem Jenny Barnet.

I jak gdyby wiedząc, że jej imię nie powie mu nie, dodaje:

— Ocalił mi pan życie.

Tak, to ona! Stało się to na miłe przed metą. Diabeł, który wymyślił wyścig, posłał mu wtedy naprzeciw tę piękną dziewczynę. Nie widział jej dotąd. — poszedł w górę, aby znaleźć zapomnienie, aby nie pamiętać ciągle jej twarzy, jej cudnych oczu.

Lecz oto przeszłość wraca. Joe

się rozdzielać ekonomicznie swoje siły.

Teraz Joe Paynter odpoczywa w domku rybackim nad brzegiem jeziora Huron.

Musi wygrać! Urządzi własną szkołę pływacką i zapewni sobie lepszą egzystencję. Pracował w kopalniach Alaski od sierpnia, aby zdobyć pieniądze na zaprawę.

Joe dźwigał wyżej głowę, aby przypatrzyć się dziewczynie, która stanęła nieśmiało w drzwiach. Nieśmiało! Właśnie była śmiała i nie okazywała zupełnie zakłopotania. Czyżby pułała, a on nie dosłyszał tego? Zna jej twarz, ale nie zna imienia. Lecz dziewczyna wyjaśnia:

— Jestem Jenny Barnet.

I jak gdyby wiedząc, że jej imię nie powie mu nie, dodaje:

— Ocalił mi pan życie.

Tak, to ona! Stało się to na miłe przed metą. Diabeł, który wymyślił wyścig, posłał mu wtedy naprzeciw tę piękną dziewczynę. Nie widział jej dotąd. — poszedł w górę, aby znaleźć zapomnienie, aby nie pamiętać ciągle jej twarzy, jej cudnych oczu.

Lecz oto przeszłość wraca. Joe

Łzy napłynęły piękne oczy Jenny Barnet.

— Byłam podła — wyszeptwała — strasznie podła... Odebrałam zwycięstwo prawemu człowiekowi, pomagając oszustowi... Lecz, proszę mi wierzyć, potrzebowałam bardzo owych stu dolarów, moja matka chorowała ciężko...

Joe Paynter rzekł po chwili milczenia:

— Myli się pani. Przyczyną mojej porażki było co innego. Przegrałam sam na skutek nierozsądnej taktyki. Rozłożyłam złe swoje siły. Wyprzedziłam Paddy Roche'a o osiem minut, lecz przeliczyłam się. Nie miałem wtedy pojęcia o taktyce, nie wiedziałem, co to jest ekonomia wysiłku. Do celu brakowało tylko mili, ale byłem gotowy, czulem to... Rzuciłem się na ratunek pani, będąc już całkowicie wyczerpanym... Był to już koniec moich sił... zemdląłem w łodzi motorowej...

Odwrócił się do niej tyłem i wyzeptał:

— Lecz nie wolno było pani odbierać mi owego najpiękniejszego przekonania, że uratowałem życie ludzkie...